

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egy évre 10 l. — kr.
Félévre 5 " " "
Negyedévre 2 " " "
Égy hónapra 1 " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **DR. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Heti hirdetésben petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzet
Hirdetéseket alkü szerint jutányos áron vetetnek föl. Bélyeg díj i.
den külön beiktatásért 30 kr.

A kulisszák mögül.

Fővárosi politikai munkatársunktól a köve-
ző cikket kapjuk, mely meg epően tarja föl a
helyzet kulissza titkait.

Budapest, okt. 24.

— Nem használhatok a kabinetben
olyan embereket, a kik mindent kife-
csenek, mint a vénasszonyok!

Ezt a kritikát füzte — a képviselői
körökben czirkáló hír szerint báró
Bánffy Dezső miniszterelnök Lukács
László pénzügyminiszternek ahhoz az
eljárásához, hogy csütörtökön megren-
dülve Horánszky Nándor fényes beszéd-
jének támadó-erejétől, átment az ellen-
zékre s az ott csoportosuló képviselők
előtt leleplezett egy valóságos osztrák
miniszteri panamát. Lukács pénzügyi-
miniszternek állása erősen megingott, az
önkéntelen mosakodás következtében, de
azért lehetetlen, hogy most a legköze-
lebbi időben mondjon le tárczájáról.

Bánffy ugyanis abban a furcsa hely-
zetben van, hogy azt az embert, akit
egy lekritizált fölháborodásában — nem
nélkülözheti, nemcsak mert Lukács az
egyetlen igazi politikai tudású és állam-
férfiúi kaliberű ember a kabinetben,
hanem főként azért, mert a kiegyezés
összes szálai kezdettől fogva az ő ke-
zében csoportosultak, s azokat mostani
kuszáltságukból kifejtteni más ember

nem képes, mint épen ő. Ezért hát ma-
rad Lukács László, de ő is ama pros-
kribált miniszterek közé került, akiknek
sorsa meg van pecsételve. Erdély Sán-
dor, báró Dániel, Perczel Dezsőhöz járult
negyedikül Lukács László, azokhoz, akik
a kiegyezési bonyodalomnak a Bánffy-
kormányra szerencsés megoldása után
ki fognak válni a kabinetből. Lukács
László ezt épenséggel nem tekinti csa-
pásnak, sőt mondják, csütörtöki nyilat-
kozatával épen lemondásának utját akarta
előkészíteni. Ő a legkomolyabb embere
a kabinetnek, akiről egyzben maga
Apponyi mondotta:

Értem Bánfiyt, értem az ő minisz-
tertársait, ha végtelen cinizizmussal ra-
gaszkodnak a bársonyszékükhöz, de
hogy velük tart Lukács miniszter is, azt
nem értem, mert őt egészen más em-
bernek ismerem. Lukács nyilatkozatát
arról való tanuságnak veszik, hogy már
megunta ő is Bánfiyék konokságát s
ha már őszinte magyarázatot, kijelentést
nyílt ülésben nem enged meg neki a
minisztertanács, legalább ilyen magán-
uton akarta az ellenzéknek tudtára
adni, hogy a maga részéről nem szive-
sen segít Bánfiynak abban, hogy az
ország előtt takargassa az osztrák kor-
mány eljárását, amely részben a korona
félrevezetésére is irányul.

Az obstrukció hatalmas erőt nyert

ezáltal az incidens által. Majd csak
később, ha Ausztriában visszafelelnék
a pénzügyminiszter nyilatkozatára, ak-
kor fog ennek súlyos jelentősége a maga
egészeben kitünni. Meglehet, a Reichs-
rath berekesztéséről szóló hírek is már
ennek a következtetése.

Az ellenzéki táborban nagy a lelke-
sedés és az erő. Ezt az utóbbit a nem-
zeti párt obstrukciós elhatározása adta
belé. A kormányt legalább deczember
1-ig nem juttatják napirendhez s en-
nek az elhatározásnak félelmetes jelen-
tősége van a mai viszonyok közt. A
nemzeti párt abban a tudatban hatá-
rozta magát az obstrukcióra, hogy ez
élethalálharcot jelent magára a pártra
nézve. Biztos tudomásom szerint ugy
Apponyi Albertnek, mint Horánszky
Nándornak megmáshatatlan elhatáro-
zása, hogy ha ezuttal az ellenzéknek a
Bánffy-kormányt megbuktatnia nem si-
kerül, akkor követik Ugron Gábor pél-
dáját: teljesen visszavonulnak a politi-
kai életből. Példájukat követni fogják a
nemzeti párt neves emberei csaknem
valamennyien. De addig is küzdeni fog-
nak végső elszántsággal, vállalva a
függetlenségi párttal, mint az oroszlá-
nok. Nevezetes látvány tehát ez a harc,
amelynek most még csak kibontakozó
fázisánál tartunk: mikor ez a régi, egy-
kor hatalmas párt, a mely annyi jeles

MEGNYUGVÁS

A «Debreczen» tárczája

A világ rossz mindenfele
Ezt zugja a panasz szele,
Péni, haszon s ti önérdetek
Mit nem tennék ti értetek.

És ez így lesz s így volt régen
Még a Jákob idejében
Hisz Józsefet tudjuk ezt jól
M menté ki az ő kútból.

Hajh de látja azt az Isten
Milyen világ folyik itten
S díját egyszer meg is adta
Ezrek tultak vizbe, habba.

Hogy ezt újra ránk erossa
Most se volnánk töle messze
Bezzeg volna galamb, bárka
Csak egy Noét nem találta.

Örökség.

A «Debreczen» tárczája.

Írta: **Szántó Kálmán.**

I.

... Egyik megöriz engemet,
Másk anyamnak hoz vigaszt,
A harmadik ott kinn virraszt.

Az anyai szív naivságával atalakitott
gyermekverset Pataki Gábor még tizenégy
éves korában is elmondta minden este lefek-
vés előtt. Lehunyt szemmel, egybekulesolt
kézzel mondotta el, sejtelmes halkán, mint a
Miatyánkot. Az anya pedig ott állott agya
felett meghajtott fővel, megindult lélekkel,
mint mikor a gagyogó gyermeket először ta-
nitotta az imádságra. Gábor még akkor se
tudott volna etaludni, hanem az anyja odaült
mellé az ágy szélére s beszélt neki arról, a
ki felett a harmadik angyal már tíz év óta
ott virraszt.

Az elhalt apa képe ott függött a falon,
a mint holta után olajba festették, az elfa-
kultó menyegzői fénykép s még inkább a
sirató özvegy bmondása után; daliás magyar
ruhában, kifeszült mellél, barna-piros arccsal
elmosódó, vizes-kek tekintettel, melynek kife-
jezés nélkül való családi jellegét még a festő
hizelkedő keze sem volt képes teljesen kltö-
rülni. Alig egy felévre a fia születése után, a
legedesebb boldogság közepette, rátámadt a
szörnyü betegség, mely a Pataki család fiai
között már nemzedékek óta szedegetett áldo-
zatot; a megőrüléstől, a nyomorult elpusztu-
lastól való felelem s a legedesebb boldogság
közepette kezébe nyomta a gyilkos fegyvert.
A rajongással teli hitves még azt az iszonyu
vetket is meg tudta bocsátani s el tudta
neki felejtetni. Szívében nem maradt, csak
szerelmi édes emlék a boldogság verőfényes
napjáról, mikor szívük egybe kapcsolódott s
e napok viszlényét oltotta be a fia szívébe

is az apáról, a kinél szebb férfi, nemesebb
szív, lángolóbb elme még nem volt a föld
kereken,

— Huszonnyolcz éves volt még csak s
már főjegyző volt a megyén; aranytollunak,
mézesszájunak neveztek; szegények védelme-
zője, elnyomottak istápa volt. S mi lehetett
volna még. Kiskirály a megyében, alispán,
főispán, ami akar!

— Miért is kellett apának olyan hamar
elhalnia!

— Isten akarata volt édes fiam, még
csak zugolódnunk sem szabad ellene.

— Olyan nagy erős ember!

— A vihar villámja éppen a legerősebb
tölgyet sújtja. Mellette voltam mikor hirtelen
a szívéhez kapott és sohajtás nélkül össze-
rogyott.

A szívet érte a villám, azt a nagy,
szívet, mely csupa szinarany szeretettel
volt teli.

A fia elgondolkozott.

— En is a megyére fogok menni; a
szegényeket fogom védelmezni, a nyomorulta-
kat istápolni; engem is úgy fognak szeretni,
mint az apámat.

— Sok gonddal és gyötrellemmel jár ez
a szeretet; öt hónapos voltál csak, de már
apád úgy gondolkozott, hogy a természet
gyermekének fog nevelni, aki éljen az ő
földje szeretetének, gond nélkül és békes-
ségben,

— Mindegy, én mégis az ő nyomdokai
fogom követni; ebben sem akarok töle külön.

férfiut adott a parlamentnek, annyi nemes eszmét az országnak: a mikor ez a párt az utolsó próhát teszi meg Bánffy kezének vasereje ellen: vagy diadal, vagy halál.

Ha ők győznek, az alkotmányosság, a szabad politikai gondolkodásnak, a parlament felzárkózásának új órája jön majd egy új kormányval az országra, és lesz megint a maga erejében bizó ellenzék, amely tanulságot tett az ország előtt, hogy van ereje, van létjogosultsága. Ha a kormány győz, akkor báró Bánffy uralma örök, mert vajjon melyik kormány elnök volt az, aki olyan óriásokat ejtett el s tett ártalmatlanná a csatatéren, mint: Ugron Gábor, Apponyi Albert, Horánszky Nandor.

A képviselőház ülése.

A parlamentarizmus kezd eltérni rendes folyamából. Az ellenzék küzdő modorának szeretik ezt tulajdonítani azok, a kik pedig voltaképpen magok okozzák.

Es ez tudvalevőleg nem az eljenzék, hanem a kormányparti többség, amely habár a tegnapi ülések csak két tárgya volt a szombati ülésben napirendre kitűzve, ma a könyv olvasásnál kifejtőleg megszorította azt egy harmadikkal, azzal t. i. hogy T i s z a István beszéde a Szombati ülés Hétfőn felolvasott könyvéből kihagyatván a hiányzó részletek bevetelét Polónyi követelte, a kormánypart pedig ellenezte, amely kérdésben aztán az elenzék akarata szerint szintén névszerinti — tehát 3-dik szavazásnak kellett történni; a melynek a két előbbivel együtt végrehajtása eltartott háromnegyed 1 óráig.

Azután egy kis közbevetés történt Kubik Béla indítványából, amely Polónyi G. szombati indítványának eltevedéséből keletkezett. Szilágyi elnök ugyanis Kubik Béla felvetette, hogy nem a házszabályokhoz szólas címen lehet előhozakodnia, amivel akar, hanem a vita folyamán.

Ekkor Rakovszky pattant fel s kívánta

bőzni. Folytatni akarom, ahol ő félbeszakította s beteljesíteni amit a Gondviselés tőle megtagadott. Mert ugy-e anyám én nem fogok olyan fiatalon elhalni?

Nem édes fiam, a jó Isten nem lehet olyan kegyetlen, hogy egy családra két izben is akkora csapást mérjen.

Száz-zor meg ezerszer letárgyalták egymásközött, új meg új fölmerülő részletekkel, meglevenedő új-új színekkel.

S mire Pataki Gábor húzonnégy esztendő lett, mint tiszteletbeli aljegyző meg is kezdte szolgálatát a mélyén.

II.

— Pedig Gábor még ma délután be fog állítani

Az öreg nr a hüvelykujja körmével lenyomkodta a perségő dohányperjét a tájképpabon, egyet-kettőt szippantott, aztán felült csak.

— Hat csak hadd jöjjön, szívesen látom.

— De meg is kéri a kezemet.

— Azt pedig biába kéri.

— Ugyan miért?

— Mert nem adom oda, — s igyekezett hangjának nyomatékokat adni.

— De már én odaadtam, utánozta a leány.

— Vegye birékba az én akaratom nélkül.

— Apa, én mindjárt sírok!

— Lehet; inkább most, mint később!

— Apa! . . . de én se most se később nem akarok sírni érted?

— Akkor hát csak fogadj szót.

— De mikor szót se akarok fogadni az ilyen szörnyűséges parancsnak, az ilyen zsarnokságoknak, — s most már csakugyan pi-

Kubikot a feliratkozott szónokok után szólásra utasították s Kubik elfogadván azt, hogy akkor szól, ha rákerül a sor — a közbevetés végét érte, kivált midőn Polónyi is megtudta, hogy indítványa az elnöki asztalról tévedt el.

A napirendhez kívántak szólni: Örley Kálmán és Szentiványi Árpád. Ez utóbbinak adta az elnök a szót, mivel e téren az előző szónok kormányparti volt, tehát a kölcsönösseg elve szerint most ellenzéki szónokot illet meg a szólás joga.

Szentiványi Árpád hatalmas filippikát tartott a kormány ellen.

Feltárta a Bánffy kormány egész bünlajstromát s metsző kritikát gyakorolt különösen a felett a pártatlan cinizmus felett, a melyet Bánffy br. és párta tanúsít a fontos kérdésekben. Nem mellőzte a választási vizsgálásokat és erőszakoskodásokat sem, a melyekkel oly képviselőket buktattak ki, akik a parlament büszkeségei voltak, hogy helyök legyen itt az „ö-szeférhetetleneknek”. A kormány bizalmat nem érdemel, ezért a bizalmi kérdések tárgyalását sem szabad megengedni.

Örley Kálmán a Gajary módosítványát „módosította”, hogy t. i. a most folyó vita befejezését követő hétköznapra tűzessék napirendre az indemnity.

Jó lesz jobban megfigyelni indítványait — jegyezte meg Bartha Miklós nehogy mindennap egy másikkal keljen előállni. Örley és Zmeskal közbeszólása — a három millóra hivatkozásból a kettő közt szemelyeskedéssé kezdett fajulni. Zmeskal személyes kérdésben megjegyezte, hogy ha Örley azon kijelentésében: „Zmeskára nem ad semmit a legkisebb sértő szándék van, tudni fogja kötelességét. A nagyon izgatotta vált hangulat azonban elsimult Örley azon nyilatkozatával, hogy szavainak értelme csak az, hogy Zmeskálnak és minden masnak közbeszólása a i r a n e m r e f l e k t á l.

A vitát végre dr. Pader Rezső fejezte be, aki indokolta az elenzék eljárásának helyességét; ami után az elnök a vita folytatását mára tíz órára tűzte azon megokolással, hogy a Ház határozata szerint minden ülés tíz órákor kezdődik. Ez ellen azonban Polónyi megjegyezte, miszerint;

igaz, hogy van a Háznak ilyen határozata, de az nem infallibilis és a ház határozhat másként a jövőre nézve.

Ezzel végre az ülés — amint látható — izgatott hangulatban mely a Ház jövőjének képét megalkotja véget ért 3/4 egy órakor.

A pestis Bécsben.

Budapest, okt. 24.

Müller doktort, a tudomány hőselektü áldozatát, ma reggel már el is temették. Halálának híre óriási hatással volt a császárvárosra, de az egész világ is feszült figyelemmel kíséri a Bécsben történeteket.

Mint a mai távirati hírekől kitűnik, újabb betegedés is van. Egy ápoló apacza az új beteg, akin a leggyanusabb tünetek mutatkoznak Kétségtelen, hogy ő is a rémes betegségnak, a pestisnek lett áldozata. A nagy veszedelemben csak az az egy vigasztal némileg, hogy az összes esetek eddig a kórházon belül fordultak elő. Bécs város területe tehát még ideig-óráig pestismentes. Hogy mit hoznak a legközelebbi órák az kiszámíthatatlan.

Távirataink a következőket jelentik:

Bécs, okt. 24.

Az egyik irgalmas nővéren, a ki a pestis betegekkel bezárkózott, ma gyanus tünetek mutatkoztak, hőmérséklete 37.4 fok, igen gyöngeszívdobogása van és igen izgatott. Valószínű, hogy szűtén inficziálódott. A többiek jól vannak, s van kilátás, hogy Pecha ápolónő meggyógyul.

Bécs, okt. 24.

A városi tisztiorvosi hivatalhoz reggel 8 órakor érkezett bulletin így szól:

Pecha; hőmérséklet éjjel 38.4, reggel 37.4 fok, Köhöges nincs, hányás nincs, a beteg tiszt a eszméletlen van. Éjjel nagyon jól aludt. Hohegger: Éjjele hőmérséklet 36.5. Köhögés nincs, nagyon jól aludt, nagyon jó étvágya van.

Az egyik apaczának éjjel 37.5 fokos hőmérséklete volt, reggel 37.1. A többiek egész jól érzik magukat.

Bécs, okt. 24.

Délben a Ferencz József-kórház a következő bulletin adta ki:

— De hát miért? Óh, édes jó apa, hát csak azt mondd meg, hogy miért?

— És sűrűn hulló könnyel, zokogó kebelével, két leánykar fonódott az apa nyakára.

— Legaiabb az okát hadd tudnám, hogy miért?

— Nohát, éppen az apjár.

— Az ap—ja—ért?

Az apa kifejtőzött a leány karjai közül s a pipa csutorájával megvakargatta ritkuló tarkóját.

— Ejnye, te rossz leány, bizony meg bajba keversz. Milyen titkot kottyantottam ki most előttem! Most már esküdjél meg, hogy tovább nem adod. Komoly esküt, hogy nem árulod el Gábornak, az élete függ rajta! . . . Nohát! Az egész Pataki család meg van fertőzve az elméjében; hol itt, hol amott üti fel magát az örültség a családban. A Gábor apja is egy pillanatban vetett véget életének. Nohát én nem akarom, hogy az én lányom husz esztendő korában már gyászt kordjon az ura után, érted?

— No, apa, hát ez az egész? No erre nem is volt érdemes oly erős esküt tenni. Hogy Gábor majd megölje magát, igen ám, én utánam; de mellettem? hát én ugyan hol lennék akkor?

— Mari néőd is mellette volt apjának, és mégis;

— De én erősebb is vagyok Mari né-ninél!

— Nem lesz alkalmad beigazoloi!

III.

A kilincse csukott közben-ő ajtón keresztül is áthallatszik az anya szobájába, a fiu mint forgolódik álmatlanul ágyában, ki-

tyergőre huzódott az ajka. — Hát mióta akarsz te zsarnok lenni, apa, s mióta akarsz a lányodat boldogtalanná tenni, mi?

— Mióta a lányom rossz uton keresi a boldogságát s nem akar az okos szóra hallgatni, s most már elég is legyen, punktum.

— Nem punktum! Mondd meg mi kifogásod Gábor ellen? Nem szép ember?

— Neked, ugy látom, ugyan tetszik.

— Tetszik hát! Jó ember! Becsületes ember! . . . Nem?

— De az!

— Vagyonos ember!

— Az!

— Szép hivatalu ember, tisztelt, derék ember!

— Az, az, az! mégse adlak hozzá,

— De hát miért?

— Mert nem akarom, nem akarom, százszor nem akarom!

— Én meg akarom, akarom, ezerszer is akarom! S ha te egyáltalán nem akarsz, akkor megszököm vele és az l-sz a punktum!

— Ejnye, lánzhordta rossz lánya, most mindjárt összeverekszünk ám!

— Te magád vagy az apa. Ha már olyan egyáltalán nem akartad, minék törted, hogy együtt kergetőzzünk, pitypaty-fészket szedni a mezőre járjunk; együtt járjunk a táncziskolába? Mari néni engem ebédre hívogasson és engem kedves lányának hívjon? minék törted?

Eleg későn vettem észre, aztán én is játszótársam voltam az apjának.

— Ugy-e, az apja jó volt neked játszótársnak? Gábor pedig nekem nem jó fernek?

— Annak igenis nem jó s most már hagyj békén!

Pecha: hőmérséklete 38,6, teljesen eszméletlenül van, hányása köhögése nincs.
Hochegger: objektiv és szubjektív állapota jó.

Stiffried irpalmás nővér: hőmérséklete 37,3 a beteg kissé gyenge, leverte. A beteg tegnap pestis szűrővel oltották be. Ugyiszintén a többi ápolónő is. A kórházban levő többi személy állapota egészen r. ndes.

Bécs, okt. 25.

A városházban egybegyűlt permanens bizottsághoz távirat érkezett, mely szerint valamennyi a Ferencz József kórházban internált személy jól érzi magát.

Bécs, okt. 24.

A városházán ma ülést tartottak, melyre meghívták a IX. kerület csatornatisztító mestereit, a ki egy munkás társaságában megjelent.

Hír szerint két inficiált patkány szökött meg és így szükségessé vált a IX. kerület csatornájának a tisztítása. A csatornatisztítót felszólították, — adjon be sürgős tervet a csatornának szükségessé vált sürgős dezinfizálására.

Bécs, okt. 24.

A Ferencz-József-kórházból a közegészségügyi bizottsághoz érkezett jelentéseket a börtönkár kérésére a börtöneremben ki fogják függeszteni. Ezen intézkedés a börtön élénk helyeslést keltett.

Bécs, okt. 24.

Nothnagel asszisztensei közül azokat, akik a pestisben meghalt Barisch-sal nem érintkeztek, szabadságot; ennél fogva szabadon gyakorolhatják tevékenységüket a városban, de a kórházba nem mehetnek. Az orvosi egyetem ambulatóriuma klinikáját bezárták; ideiglenesen az irgalmasok kórházába helyezték át.

A főváros intézkedése.

Halmos János polgármester rövid uton utasította Hönig Dezső mérnököt, hogy a Gyűlö-uton, a Szent László-kórház melletti barakkra nézve haladéktalanul nyújtson be tervet. A polgármester tegnap fölkereste Perczel Dezső belügyminisztert, hogy hagyja jóvá

a közgyűlésnek ama határozatát, mely a végleges barakkok fölépítéséről intézkedik. Hönig Dezső mérnök ma terjesztette be a sürgős barakkok terveit, melyek fából, gipszből vagy téglából véli a barakkok felépítését. Az egész mindössze 20,000 forintba kerülne. Holnap d. e. Viola tanácsos elnökle mellett egy bizottság fog összeülni, mely abban határoz, hogy a barakkok 10—15 nap alatt készen legyenek. Viola tanácsos tegnap künn járt az új ferőtlenítő intézetben s megtette arra nézve az intézkedéseit, hogy járvány esetében minden pillanatban — akadály nélkül — fertőtlenítsenek.

A tisztí főorvos tegnap és ma szigorú vizsgálatot tartott s meggyőződött arról, hogy a fővárosban fönálló kórházakban s egészségügyi intézetekben nyoma sincs valamely egészséget fenyegető veszedelemnek.

Szükség esetén gondoskodás történik a betegek elhelyezéséről. Schermann Adolf dr. tisztí főorvos, valamint Müller Kálmán dr. kórházi igazgató tegnap együttes előterjesztést tettek Halmos János polgármesternek. A közegészségügyi osztály s a polgármester az összes óvintézkedéseket a leggyorsabban fogantatosítja.

Táviratok.

Ő Felsége Gödöllőn.

Gödöllő, okt. 24. A Debr. ered. táv. A király 3 óra 13 perczkor P a a r, B o l f r a s és két szárnysegéd kíséretében ideérkezett.

A Dreyfus-ügy

Páris, okt. 24. A Journal szerint Picquartnak megengedték, hogy Labori ügyvéddel levelezzen, de azzal a kikötéssel, hogy a levelezésben nem lesz szó D r e y f u s r ó l.

A francia antiszemita liga falragaszokon föl hívást tesz közzé, amelyben azzal vádolja a zsidókat, hogy a nemzeti védelmet kompromitálják, gazdasági háborút okoznak és polgárháborút szerveznek. A falragaszok föl hívják a lakosságot, hogy kedden a Bourbo-palota környékén zsidóellenes tüntetést rendezzen.

Az anarchisták ellen.

Róma, okt. 24. (A Debr. ered. táv.) Hivatalos forrásból jelentik, hogy Anglia, Belgium, Török és Görögország mindaddig még nem feleltek az anarchisták elleni kongresszusra való meghívásra. — Mindazonáltal biztosra veszik, hogy részt vesznek, mert diplomáciai képviselők útján előzőleg megígérték. — A bel és igazságügyi miniszteriumokban nagyban dolgoznak a konferencia programjának összeállításán. — A kongresszust valószínűleg j a n u á r b a n tartják meg.

Kréta.

Páris, okt. 24. (A «Debr.» ered. táv.) A Krétára vonatkozó sárgakönyv 266 iratot tartalmaz a január 24-étől okt. 20-ig való időből és Cambon francia nagykövetnek Delcassé külügyminiszterhez intézett táviratával végződik, amelyben a nagykövet közli, hogy a porta kiadta a parancsot Kréta kiűritésére. Az oszmán kormány, mondja a porta jegyzéke, teljesen bizik abban, hogy a nagyhatalmak a török kormánynak a szultán szentesített jogait illető jogos óhaját teljesíteni és a krétai muzulmán lakosság jogait és érdekeit megőrizni fogják.

Ne komédiázzunk!...

A debreczeni színház igazgatósága megküldte a lapoknak azon kérvénymásolatát, melyet a szegedi tanácshoz Komjáthy János szinigazgató intézett, értesítve a tanácsot arról, hogy már nem mehet Szegedre, mert itt egy bizalmi nyilatkozatot kapott, mely nyilatkozatban olyan erővel jut kifejezésre a debreczeniek ragaszkodása (22-en irtak alá), hogy ennek ellenállani lehetetlen, ennél fogva szegény — nem szegény, Szeged maradjon magának, Komjáthy is marad Debreczennek.

Hogy milyen értéket tulajdonít Komjáthy a 22 aláírásnak, az az ő dolga, hanem ahhoz a kiserő irathoz, melyet a debreczeni színház igazgatósága írt alá, nekünk is van egy pár szavunk.

Az van ugyanis mondva ezen kiserő iratban, hogy a debreczeni szinügyi bizottság és a tanács tagjai felszólították Komjáthyt a színház további vezetésére. Bocsnát, de ez nagyon kómikus kifejezés, akkor, midőn tudva van, hogy a városi tanács a színházi igazgatóságra a pályázatot már meghirdette.

Azon hir kolportálásának, hogy a «szinügyi bizottság és a tanács» felszólították Komjáthyt a színház tovább vezetésére, e szerint csak kétféle célja lehet, az, hogy a szegedi tanács is hajoljon meg a debreczeni tanács akarata előtt s Komjáthy-nak úgy szép simán adja vissza a betett biztosítékot; vagy az, hogy a többi ide pályázó direktorok vegyenek erőt tudomást és lépjenek vissza mint már perfekt dolog elől.

Hogy a szinügyi bizottság Komjáthy-nak kezére dolgozott, azt már láttuk akkor, midőn a pályázati feltételeket egészen ennek a szája íze szerint készítette, de hogy a tanács ezen feltételeken lényeges módosítást tett, azt is láttuk. Ha tehát azt a nyilatkozatot csak a szinügyi bizottsági tagok irtak volna alá, azt is értenénk; de az érthetetlen előttünk, hogy ezt egyes tanácstagok is aláírták, holott a tanácsnak, mint kormányzó testületnek, be kellene várnia azt az időt, midőn majd a döntés sorja reá kerül és nem szegődni egyesek érdekének szolgálatába.

nosan fel-felajdul s újra meg újra gyűri feje atá a párnákat.

Az anya nem bírja állani fölkel és a fiához ül ágya szélére mint a hogy regen, gyermekkorában tette.

— Nem tudsz aludni Gábor? Meglásd ha elmondanád gyermekkorai imádságod, most is elaludnál rajta!

A fiu fáradtan intett a kezével; de ajkai öntudatlan mozgásban, hangtalanul megszólalni kezdtek valami, talán mégis az imádságot.

— Beszélj a szegény apáról mama.

— Mennyit beszéltem már! elmondtam mindent! Talán aludni próbálnál mégis.

— Nem tudok, mama! Ugy félek! Igen felek; valami fojtogat belülről, összeroszoritja a torkomat, ránehezedik a fejemre! Sohasem beszéltem az apámról.

— Oh-Gábor, Gábor!

— Hát csak azt monod el, hogyan halt el apa? .. Igaz, hogy maga emelt kezeit magára?

Az anya elszörnyedve ugrik fel a fiától,

— Igaz! Rózsá mondta! Oh mama, mért titkoltad el ezt előttem!

— Roszszul tettem, nagyon roszszul tettem!

— Csak a beteg fiu nem látja ki a kétségbeesés iszonyuságát az anya hangjából. Az évtizedeken át gondosan felépített hazugság, amelyért feláldozta fiatal életét: a babonás meggyőződés, hogy a fiu tudatlanságával elhárítja feje fölül az apai örökség rettenetes átkát, egy fuvallatra összeomolva.

— És miért ölte meg magát? valami szörnyű ok vihette rá Mama, a becsülete—?

— Oh, Gábor, ilyet még csak gondolni is apádról!

— Hát miért?

Oh, bizony vannak pillanatok, mikor az anyaság vértanuság s szeretni annyit, mint ezer sebből vérezni, mikor arról van szó; elfojtani a kétséget, még mielőtt kicsiráznék, elhalgattatni a tépelődést mindörökké. — Az elhatározás gyors legyen és minden kétsédelem nélkül való, hogy a további faggatózásnak, mely az igazságra vezethet, útját is elvágja.

— Hát ugyan miért?

— Ha megtud ad, elmondom az okát is.

Más nem tudja, csak én mondtam azt meg. Én hajtoitam kétségbeesésbe apádat, az én ballépésem. Oh, fiam, gondolj végig ifjúságodon, meddig emlékezteted visszaér s szeretettel itélj anyádról!

A fiu rámeresztette a megtört beszélőre kifejezéstelen szeméit s látszott tekintetén az erőlködés, melylyel be akart hatolni szavai értelmébe.

— Mir nem vagyok gyermek, értelek, mama! Hogy itélkezzék a fiu anyja felett, még ha az apját kergette is a halálba! .. Menj, mama, most már nyugodt vagyok, aludni akarok.

Tompa zokogással hagyja el az édes anya a szobát. Behuzza naga után az ajtót, de a küszöbön sokáig hallgatódzik. Belülről csönd; se sóhaj, se zokogás, se nyugtalanlankodás. Pihenni tér ő is, kinek oly nagy joga van a pihenésre.

Reggelre fölkel, de fia ébrését hiába várja.

Mielőtt tovább mennénk, sietünk kijelenteni, hogy nem hisszük, miszerint a tanács megbizta volna Komjáthyt a színház tovább vezetésével, mint a hogy azt a debreczeni színház igazgatósága világgá kürtölte, ez csak a fent elmondott két célra szelgálhatott, de nem felel meg a valóságnak. Ha az a bizalmi nyilatkozat ilyen formát tartalmazott volna, úgy annak aláírói nem volnának méltók azon helyre, melyet betöltenek, mert ha még azt sem tudják, hogy jogkörük mennyire terjed, úgy kevesrbbet tudnak, mintsem helyeiket kellőleg betölthetnék.

Hanem van ebben a komédiázásban aztán egy különös körtünet is, melyet, hogy jobban megvilágítsuk ezt a dolgot, el kell mondanunk.

A városi tanács utasította Roncsik Lajos tanácsnokot, hogy opera előadásokat mindaddig meg ne engedjen, míg az igazolja, hogy a színházat tűz ellen biztosította. Már t. i. a város a tűzbiztosítást az opera kizárásával tette, ha tehát az igazgató operát ad elő, azért neki kell fizetni a biztosítási díjat.

Mikor a Hunyadai előadása került sorra, az igazgató a felhívásra sem mutatta be a kötvényt s így a tanácsnok, hogy a felelősséget magáról elhárítsa, komoly eszközöz folyamodott.

Ezen az igazgató olyan éktelen dühre lobbant, hogy irt Roncsik Lajos tanácsnoknak egy olyan durva, sértő levelet, a mely minden kritikán alul van, s a melyet csak is az ő tulságba vitt békés természete tűrhett el ilyen csendben. Nos hát ezen levélről tudomása van minden tanácsnoknak s daczára ennek, nem kértek elégtételt sértett kollegájuk részére, hanem bizalmi nyilatkozatot irtak alá a sértő fél számára.

Nem szükség ezen eljárás felett kritikát gyakorolnunk, tegye azt a nagy közönség; a mi veleményünk csak az, hogy ha egy testületnek hivatalból eljárótágot ját megsértik, azt — ha gaval-lér emberekből áll — éreznie kell az egésznek.

De még az is hallottuk, hogy ama bizalmi nyilatkozaton kívül az is megígértetett Komjáthy-nak, hogy a hatóság el fog tekinteni mind a ma pontoktól, melyek a pályázati feltételekben rája nézve sérelmesek. A fenti eset megtörténte után ugyan mi már nem tartunk semmit lehetetlennek, hanem azért mégis azt mondjuk, hogy talán sok is lesz már a komédia ját-szából?

Mindezeket tudva, látva, nem méltán kelté labra az a közmondás, hogy Debreczen városát nem belürről, hanem kívülről kormányoz-zák?

E cikk megírása és szedésbe adása után vételett az a hír, hogy a városi tanács hozzá méltó, férfias módon czáfolta meg Komjáthy-nak azt az állítását, hogy őt a tanács és a színházi bizottság megbizta volna a színház további vezetésével.

Ideje is volt már Komjáthy ur leintésének, mert maholnap ő lesz már a mindenható despota Debreczenben s kényérekedvére rendelkezik a színházzal és a tanács-

csal is, mert hiszen a színházi bizottságot már régóta az uji körül forgatja. — (Beküldetett.)

Pap-választás.

Szilágyi Imre debreczeni segédlelkész, ki évek óta Nt. Némethy Lajos lelkész ur mellett fardhatatlan buzgalommal és nemes ambícióval praktizálta hivatását, f. hó okt. 23-án Nyirbogáthon meghívás utján egyhangulag ev. ref. lelkészszé választatott meg. E széptehetségű szorgalmas ifjú lelkésznek körünkől leendő eltávozása mig egyfelől fajnénk barátainak és tisztelőinek, másfelől el nem némitható örömlüket fejezzük ki az eltávozó ifju lelkész szerencsje fölött, melylyel a gondviselés alig jutalmazhatott volna meg érdeme szerint méltóbban embert, mint épen Szilágyi Imre lelkész urat. Isten áldása kísérje őt és tegye buzgalmat lankadatlan nemes hivatása körében, egyházának és hazájának javára és büszkeségére!

H I R E K.

* **Időjárás.** Az orsz. meteorologiai intézet jelentése okt. 24-én: Eső nem volt sehol. Az idő tehát száraz. A hőmérsékleti viszonyok sem változtak.

* **A kötelességteljesítés vértanuja.** Lapunk tegnapi számában megemlékeztünk azon hallatlan vadságról, melylyel Nyári Sandor nevű debreczeni csavargó a 83. sz. rendőrt a miatt, mert ez őt figyelmeztette, hogy ne lármázzon: egy bottal úgy főbe ütötte, hogy a rendőrt elborította a vér és eszméletlenül összerogyott. — A brutális csavargót letartóztatták, a szerencsétlen rendőrt pedig a kórházba szállították. A mai nap folyamán arról értesítettek bennünket, hogy a főbe vert rendőrt a legoda-dóbb ápolás és gondos gyógykezelés sem menthette meg a haláltól mert rövid és kínos szenvedés után apóloának ugyszólván karjai közt lehelte ki nemes lelkét. A mig egyfelől méltó fölháborodásunknak kell kifejezést adni e hallatlan orvtámadás és gyilkosság feltt: másrészt részvétünket és sajnálkozásunkat tolmácsoljuk a meggyilkolt rendőr gyámoltalanul és nyomorban maradt családjának szomorú sorsa felett s ezutal is felhívjuk a közönség áldozatkészségét és részvétét az inségben levő családnak segélyezésére és nyomorának enyhítésére.

* **Jegyző választás.** Kis-Létán folyó hó 18-án ejtetett meg a már egyizben elhalasztott jegyzőválasztás. Több pályázó közül Péczely Sándor ujfelhértői aljegyző lett megválasztva 3 szavazat többséggel. Kis-Léta közönsége szerencsésen választott az új jegyző személyében, mivel annak szeles köben ismert erélye, pontosság, kitartása és kitűnő s akképzettsége kellő garantiát nyujt arra, hogy a község ügyei igen jó kezembe lesznek letéve.

* **Bessenyei-ódák.** A Bessenyei-szobor leleplezése alkalmára Szabolcs vármegye pályázatot hirdetett egy ódara s a pályázat határideje lejárván, a beérkezett pályaművek megbirálására a Petőffy társaságot kérte fel. A Petőffy társaság Bartók Lajos, Endrődy Sándor és Szana Tamásnak adta ki a pályamunkákat. Beadott 32 pályázat. Az eredmény egészben véve örvendetes, különösen azonban hat mű válik ki, a következő jelleggel: A gárda; Bessenyei emlékezete; Óda; Gárda kapitány; A magyar sárga; Ez utóbbit mint tárgyat minden részleteiben fel-őlelő tarják a bírálók a jutalmazásra leginkább méltónak.

* **Állategészségügy Hajduvármegyében.** Hajdu vármegyében a multhéten következő állatbetegségek fordultak elő: Lépfene: Balmazújvároson 3 udvaron, Dinnyesháton 1 udvaron, H.-Szoboszlón 2 udvaron, összesen 3 községben 6 udvaron. Veszettség: Mike-Pércsen 1 udvaron összesen 1 községben 1 udvaron. Takonykór és bőrféreg: Pöldesen 1 udvaron, Mike-Pércsen 1 udvaron, összesen 2 községben 2 udvaron. Rühkór; H.-Nánáson 1 udvaron. Sertésvész: B.-Ujvároson 4 udvaron H.-Böszörményen 1 udvaron, H.-Hadházon 1 udvaron, H.-Nánáson 1 udvaron, H.-Szoboszlón 7 udvaron, Kabán 5 udvaron, Nádudvaron 5 pusztán, Püspök-Ladányon 3 pusztán, Szóváthon 1 udvaron, Tétellenen 2 udvaron, összesen 10 községben.

* **Törvényszéki végtárgyalások.** Ezen a héten a bünygyi végtárgyalások a következőképp tartának meg: okt. 26-án szerdán Szabó Péter ellen hamis tanulás büntetettéért id. Alföldi László ellen hamis tanulásra való rabírás büntetettéért, okt. 27-én Csütörtökön Kujbus Mária és társa ellen lopásért, Papp György ellen tűzvész okozásért, Lada István ellen, lopásért: ugyanaznap ítéletki hirdetés is. okt. 28-án Pénteken Szajka Ferencz és társai ellen, hatóság elleni erőszak büntetettéért.

* **Gyorsirási vizsga.** Az Orsz. M. Gy. E.-nek özv. Mezeyné Bányai Amanda okl. gy. tan. által vezetett tanfolyamai vasárnap fenyesen sikerült vizsgálatall nyertek befejezést. Összesen 32 növendék, tulnyomó részben hölgyek állottak a vizsgáló bizottság elé s valamennyien tanujélet adták szép képzettségüknek. A vizsgálatot nagyszámu, diszes közönség hallgatta végig, amely a vizsgálat befejeztével élénk ovációkban részesítette a tanfolyam ügybuzgó vezetőjét.

* **Uj fővárosi lap.** Ma jelent meg Magyar Székesfőváros cz. alatt a dr. Bartha Sándor által szerkesztett legujabb közigazgatási, szépirodalmi hetilap első száma, melynek előfizetési ára egy évre 6 frt.

* **Vigadó felavatás Szentesen.** Szentes város új vigadóját szombaton avatták fel. A vigadó Komor Marcell főv. építés pályanyertes tervei szerint magyarsztilben épült. A felavatási ünnepélyen a kóspolgármester beszédet mondott. — A teljesen berendezett szinpadon műkedvelők előadták a »Faurossza« második felvonását és a »Virágfakadás«-t. A közönség sorában volt Vándor Andor főispán, Csathó Zsigmond alispán, Csicsicsi főjegyző, Novobáczky tanácsnok stb. A színház-teremben vasárnap kezdte meg a szezoct a Halmi-féle szinársulat.

* **Szabadon bocsátott anarchista.** Megirtuk annak idejen, hogy Hrubik Géza nyomdász a budapesti rendőrség anarchista üzelméi miatt szülőföldjére: Opazó faluba tolonczoltatta s a hol nevezettet a csendőrség hosszabb ideig fogva tartotta. Mintegy öt heti fogság után most Hrubikot szabadon bocsátották. A szabadlábra helyezést Perczel Dezső belügyminiszter rendelte el Vársonyi Vilmos dr. közbenjárására. Hrubikot a község pénzsegélyben részesítette, ki aztán Fiumébe utazott, hol már alkalmazást is talált.

* **Színészeti kiállítás.** A debreczeni színészet száz éves jubileuma napjára tervezett színészeti kiállítás érdekében a rendező bizottság elnöke Komlóssy Arthur az alábbi felhívást bocsátotta ni:

A magyar színészetnek Debreczenben 100 éves fennállása megünneplését a Csokonai kör. rendező bizottsága — a magyar nemzetet ért országos gyász miatt — f. é. október 23-ról elhalasztotta és az ünnepély uapját folyó évi november 27-re tűzte ki. — melyre nézve a részletes programot is tartalmazó meghívások november folyamán fog-nak kibocsáttatni

A midőn erről T. Czimet értesitem, egy-szersmind felkérem, miszerint az ugyanezen ünnepély keretében rendezendő színészeti kiállításra szánt emléktárgyait, képeket, szinlapokat, emléksorokat és más olyan ereklyéket,

melyek a magyar színművészetre általában, de különösen Debreczenre vonatkoznak. Magyarországi sorok kíséretében f. évi november hó 20-ik napjáig, czimem alatt beküldeni és ez által hazafias törekvésünket támogatni sziveskedjék.

A beküldött tárgyakról elismervényt adunk; a szállítási és csomagolási díjak pedig a rendező bizottság terhére képezendik.

A színészeti kiállítást a Kereskedelmi Akadémia palotájának dísztermében rendezzük mely az ünnepély napján nov. 27-én délután 3 órakor nyitják meg; ugyanekkor megtekinthető lesz a Csokonai-kör ereklyetára is a díszterem melletti Csokonai szobában. Debreczen, 1898. október hó. Tisztelettel Komlósy Arthur a rendező bizottság elnöke.

*** Bitóhalál ártatlanul.** Varsóban és egész nyugati Oroszországban most egy kiderült rettentő jogi tévedés kelt méltó felülművészt, melynek néhány év előtt egy jómódú korosmáros esett áldozatul. A dolog így történt Lublin kormányzóság Bychava nevű városkájában 1892 februárjában egy gazdag kereskedő érkezett, aki a városka egyetlen fogadóházában szállott meg. A kereskedőt másnap holtan találták ágyában. Habár a vendéglős, Cizek, kijelentette, hogy vendégét szivfűgörs ölte meg és bár az orvosi vizsgálat nem fedezte fel valamely külső erőszak nyomait, mégis a korosmáros hozzátartozóival együtt letartóztatották, mivel a cselédség elnökük valott. Cizeknek P s a t k a nevű szolgálója eskü alatt vallotta, hogy látta, amint gazdája a vendéget éjszakának idején megfojtotta és kirabolta. Psatka kedvese pedig aki a szintén a vendéglős szolgálatában állott, súlyosbította ezt a vallomást azzal a kijelentéssel, hogy látta, amint gazdája a rablót pénzt a kertben egy fa alatt elásta. A fa alatt tényleg találtak is ötven rubelt, minél fogva Cizek bűnösségét kétségtelennek találták és halálra ítélték. A szerencsétlen ember kétségbeesetten bizonyította ártatlanságát, de ez mit se használt és bitón kellett meghalnia. Néhány hét előtt történt aztán, hogy Psatka ös-szeveszett egykori kedvesével, a kit időközben feleségül vett. Pörlekedésükre figyelmesebbek lettek a szomszédok és ezek hallották, a mint egymást kölcsönösen azzal vádolták, hogy a Cizek-pörben hamisan tanuskodtak. Feljelentették őket, mire megindították ellenük a vizsgálatot, amely aztán kiderítette a kivégzett korosmáros ártatlanságát. A két elvetemedett teremtsé ugyan a következőket vallotta: A korosmárosnak megvolt az a rossz szokása, hogy készpénzt a kertben elásta. Ezt kileste a két cseléd és gazdájukat rendszeren meglopták. Csupán ötven rubelt hagyta egy fa alatt, és midőn az a kereskedő a fogadóban meghalt, kieszelték a gyilkosság meséjét, hogy így maguk megszabaduljanak gazdájuktól aki esetleg fölfedezhetné lopásukat. A gonosz lelkű hamis tanuk most a börtönbe várják gaztettük megtorlását.

*** Miért soványak az angol hölgyek.** E kissé diszkrét kérdés egy kutató-vagyott meg szállott francia történetirő, francia udvariassággal, a következőképpen oldotta meg: Egy 1770-iki angol törvény szerint, ha valamely nő, akár asszony, akár hajadon, egy brit állampolgárt hamis haj, mell vagy csipő segítségével félrevezet, elcsábít, avagy házasságra ingerel, a boszorkánytörvényben megállapított büntetéssel, tehát tűzhalállal — büntetendő és a hamissággal szerzett házasság érvénytelennek nyilvánítandó. E kissé tulszigoru törvénynek volt fogantaja, mert az angol nők között nem kapott lábra a francia hölgyek férfiakat csábító kitérési jendszere. — A drákói törvény ugyan már rég elvesztette érvényét, de az angol hölgyek még ma is óvakodnak a francia toilette-tudomány pikáns titkainak elsajátításától, inkább tünik csendes megadással a gunyt, mely őket kontinentális hölgyek részéről, testi laposágokért éri mintsem hogy »hamis tollakkal« (értsd: hamis lábszárakkal, hajakkal, csipőkkel, melllel stb.) »ingereljék a hazasutandó brit állampolgárokat.

*** A halál torkában.** Borzalmas, idegizgató jelenet játszódott le ma a hajnali órákban a Miklós utcai sorompónál. Amint ugyanis a vonat arra teljes gyorsasággal elrobogott, egy ember öngyilkossági szándékából elébe vetette magát. Szári János vasuti őr azonban észrevette végzetes szándékát s idejekorán visszarántva a sinek közül az öngyilkos jelöllet megmentette az iszonyu haláltól. Bevitték a rendőrségre, hol Nemes Mihály csizmadia segédnek mondta magát. Azért akart megválni az élettől, mert gazdája igaztalanul megszidta. Az érzékeny szívű csizmadia legényt egy ideig fogva tartják.

*** Új üstökös** Amerikában ismét új üstökös fedeztek fel, melylyel az idei évben fölfedezett üstökösök száma 9-re emelkedett. Az új csillag fölfedezője Brooks Genevában, ki nevének már több csillagászati fölfedezésével tette ismertté. Az európai csillagokban eddig még nem látták az új csillagot, mi annál különösebb, mert Amerikából nagyon világosnak jelzik, melynek világossága a naphoz való közeledésével folyton nő. Az új üstökös az éjszakai országokban az egész éjszaka az égboltozaton látható.

*** Állatorvosok figyelmébe.** A földmivelésügyi miniszter mai leiratában értesítette a várost, hogy 1899 évi január hó 2-től 16-ig Budapesten állatorvosi ismétlő tanfolyamot tart. Erre a körülményre az okleveles városi állatorvosokat felhívja.

*** Hirdetmény** a népfőlkéles jelentkezéséről. Az 1898. évi XXXVII. t. cz. alapján mindazon, a város területén tartózkodó katonailag kiképzett népfőlkélesre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben, ezek póttartalékában, vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag kiképzett népfőlkéles, kik népfőlkélesi (rózsaszínű) ajánlati lappal el vannak látva, f. évi okt. hó 26., 27., 29., 29., 30 és 31-ik napjain reggeli 8 órakor a péterfyi Honvéd laktanyában személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni tartoznak.

*** Kifosztott pénzeslevél.** A makói postahivatalban — mint tudósítók jeleni — tegnap tizenháromezer forintot adtak fel. A pénzt a felfevő postahivatalnál tették borítékba, melyet a posta pecsétnyomójával pecsételték le. A pénzeslevél meg is érkezett a címzetthez, de — jöllehet a pecsétek érintetleneknek látszottak — mégis négyezer forint hiányzott belőle. A pénzeslevél három mozgópostán ment keresztül. Tüzetesebb vizsgálat után kitűnt hogy a pecséteket eles késsel levették és aztán újra visszarágaszták. Az ügyet Balogh Sándor vizsgálóbíró vette a kezébe, ki szigorú vizsgálatot indított.

*** Rejtélyes örült.** Érdekes eset foglalkoztatja a pozsonyi rendőrséget. Tegnap délután ugyanis feltűnő magaviselete miatt letartóztatott egy idegent, ki mint kiderült Bécsből jött. Schlosser Károlynak hívják, Mivel az illető az elmebajlás kétségtelen jelei mutatkoztak, orvosi vizsgálat alá vették s ez alkalommal egy friss lösebet vettek észre a mellén, mely egyszerűen tapasszal volt beragasztva. A seb eredetére nézve a szerencsétlen ember megtagad minden fölvilágosítást.

*** Országos vásár Margittán** (Bihar megye) a következő sorrendben fog megtartatni: f. évi november 2-án és 3-án barom, 4-én kirakodó vásár.

*** Újleti könyvek, kopir-könyvek rendkívül olcsón kaphatók Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában, a főpostával szemben.**

Legujabb.

A t. házból.

Budapest, okt. 25. A Debr. ered. táv. (Érk. d. u. 1/4 2 órakor) Szilágyi elnök megvonta Lukács Gy. képviselőtől a szót mert Lukács Gy. azt mondta, hogy a házmaster is

képvisel annyit, mint a tuloldal. Erre az elnök a szónokot megróttá, a mit óriási zaj követett és a képviselők közül többen zárt ülést kértek. A gyűlés még folyton tart.

Színház.

Heti műsor.

Szerdán: okt. 26-án bérlet 21 szám »C.« Dóczi Lajos bájos, idyllikus vigjátéka a »Csók.« Csütörtökön: okt. 27-én bérlet 22 szám »A.« Hubay Jenő operája »A cremonai hegedűs.«

Péntek: okt. 28-án bérlet 23 szám B. ujdonságul először. »Az oroszán vadász« operette. Irta és zenéjét szerette: Veró György.

Szombat: okt. 29-én bérlet 24 szám »C.« »Az oroszán vadász, másodsor.

Vasárnap: okt. 30-án délután leszállított helyárrakkal: »Mátyás diák« vagy a czinkotai nagy itczé, este, rendezés helyárrakkal, bérlet-szünetben: »Havasi rémkirály.« Dráma.

Gyimesi vadvirág.

Géczi Istvánnak pályadíjat nyert darabja, a »Gyimesi vadvirág« előadása iránt közepes számú publicum érdeklődött. Az előadás maga inkább elalatta, mint szorakoztatta a közönséget. Oly nyomozó hangulat uralkodott a színházban, hogy még Szatyri bácsi humora is alig-alig csalt egy mosolyt az unatkozó közönség arcára.

Az előadás nem is érdekes arra, hogy részletesen foglalkozzunk vele, azonban még sem hagyhatjuk szó nélkül azt a nyilvánvaló roszakaratot, melylyel Csáky Ferencz, a társulat újonnan szerződött tagja iránt tisztelt pályatársai viseltetnek. — Mar multkor a »Madarász« előadásán is észrevettük, hogy mindenképen zavarba akarták hozni, s mikor ez nem sikerült, tegnap este megtették vele azt a hallatlan indolenciát, hogy leghatasosabb jelenete közben leengedték a függőnyt. Reméljük, hogy az igazgató erélyes intézkedése véget fog vetni ezeknek az abnormális állapotoknak.

Csáki, ha kevesebb roszakarral fog társalogni, — még tisztességes alakítást is nyújthat.

Kik szerződtek Komjáthyhoz. Komjáthy János szinigazgató már most szervezi társulatát a jövő szezonra. Ezideig Komjáthytól aláírták a szerződést 3 évre F. Kállay Lujza, R. Serfözy Zsuzsanna, Szabó Irma, Kiss Irén, Lócsearekné; egy évre ujjal aláírták szerződésüket: Fay Flóra Fullinuszné Csigaházy Etel. A férfiak közül szerződtek: Fejérvári Mór, Sziklay Miklós, Rubos Árpád, Karacs Imre, Szentcs János.

Bankügy és vámügy.

Irta: Gondy Károly.

II.

A provizorium addig-addig üti fel fejét, míg lassanként újra megszokjuk a vízi szörnyet:

A bank és vám illetőleg a kvóta kalamitások rekonstituálják azon kényszer helyzetet, hogy Ausztria a sok provideálása után vegyes népei tömkelegében, elvesztve Ariadue fonalát, megáll a válasz-u-on: a régi »Gesamt monarchie« törpe Bach alakjait szerepelteti a politikai bálszínházban, és a mi drágaj legdrágább kormányunk ismét Helytartósággá törpül, mely majd kényelmesen elfér az új országházban.

Csak tűrnünk kell addig, míg Decz. 2-án megújul a korona fénye és vele bekövetkezőnek politikai telünk zord napjai.

Beteges fejedelem alatt elhalványodik a mi országunk orozája is és mi csupa szá-nalomból viribus unitis ápoljuk tovább a kedves Ausztriát: stólázzuk mint a jó papot, ki nemcsak erkölcsi prédikációt tart nekünk,

de dupla ezüst kereszttel vagy egyszerű pangéttal kapacitál, ha nehéz fejünk nem fogja.

A fegyver-gyártás újra közös kasszából megyen, természetünkéből pedig csak annyit tartunk vissza, hogy éppen elég legyen miből vetni újra számukra.

Ez a mi malomtaposó életünk, melynek körforgásában haladást látunk, mert a szédülés ellen be van kötve a szemünk.

A bécsi 7-es bizottság mérkőzik a magyar béres kvóta-bizottsággal a közös porondon.

Mi nem sokat várhatunk a most frissiben felfüstölt belső emberektől, a Haus és Hof Knechteltől, ha már egymást ököllet kapacitálják.

A nagy zürzavarban a lengyelek már annyira megijedtek, hogy a Reichsrathot decentralizálni akarják.

No mi ettől sem félünk, ügyes fiók Reichsrath a mi istenadta (von Gottes Gnade) kormányunk; csak győzzük pénzzel, hat a nemzeti bank 4 és fél kamatába sem altrál... hiszen azért van laba, hogy járjon és ne egy helyben álljon.

A bank és vám Hungaria duzzadt emelője, melyen Ausztria mint a póca a rogyásig jól lakik.

Elviselbe len kvóta, vagy túrhelenebb vámveksza? Ez a kérdés válasza az.

A kvóta: hadisarcz; a mi függetlenségünk váltásdíja. Es ezt a vám vált-a fel, ha a felemelést sokaljuk? Vámat szedni testvérországban? mi értelme volna annak, mint hogy idegenek leszünk egymáshoz és mint ellenségek rontjuk egymást.

Bizony nehéz itt a döntés és ne csodálkozzunk, ha a provizoriumot egyre prolongálják. Egyrészt a mi készültségünk a nettó önálló vám sikeres megoldására. Nem elég, hogy mi csak a tarifával sietünk, ha odaat vannak és maradnak a gyarak és mi így kénytelenek vagyunk a mi nyers terményeinket feldolgozni magas árban vissza szerezni. Másrészt meggyűl a bajunk a többi társországokkal is, mert azok még a nyel-kérdésben síneseznek tisztában. Mi legalább a közös bankon szerepelünk, de fizetünk is nem mint a cse.

Most már mindegy, benne vagyunk a vámháboruban; legyen hát háboru. Au, au! Haut, Haut!...

A mi megkopaszított bőrünket feszítik most és megjárjuk, ha oly eschül leszünk, hogy a cseh p-ma-zhoz mi adjuk utóljára a szilait, ha mar az idén dőge volt a szilvanik.

A Balpatzon jól emballirozzák a kvótát és utánvet mellett részünkre feladják. Auszria kezli a maga lábán mozogni; letette a falatát és minket csak fehér lepedőben és kivárgított tökéjével kezd ijeszgetni. Midőn itt közel, a Burgban a fehér asszony járt, kár volt a bakának megretirálnia: Vajjon nem azt izente-e nekünk, hogy jó lesz a vasra gondolni?

Tíz év előtt nem is lett volna még késő, de most csak a »török-szakad« mellett foglalhatunk állást, kivált ha odaat a szájhősök is úgy akarják és minálunk a kis Reichsrath iparkodik a nagy Reichsrath nézetét tolmácsolni. Ágensei pedig a messze vidéken elpolitizozzák a szeonyiratokat, — nem restelnek Bucsánszkyadakat a szélnek eresztetni, mi csak kishitűségük és gyavaságuk mellett tanuskodik.

Mit is regél a redivivus Bucsánszky ponyva terméke? mindjárt ráterek.

Es vajlon mitől fél a mi meluk agentura? Mitől? A provizorium rémétől, a redukált kománvtól és hogy ki lesz a felelős az üzlet tovább jó mentétől: a husos fazekat félük ha a tekintélyes üzlettárs kilép a cégéből. Nem padó a kereset és kereslet a magban, a szörben és bőrben. — Attól tartanak, hogy brünni kangaru helyét nyers bőrben kell panniok a Rákosra gyűléseznit és az ökor újra 5 garas lesz, ha a bécsinek majd nem kell, és a bor azé lesz, ki — leghamarabb hordót ad.

Mily szörnyős ges is lenne újra közvetlen a népek, a misera plebs-nek felelősnek lenni mint 48-ban.

Mit is kezdenek, ha felébrednek a Kosuthok a Búthányak, a Széchenyek?!

Mit, ha az osztrák dynastia lesz a gimnazista, és mi a professzorok?

Mit, ha Hentzi helyére rukkol a Honvéd szobor és a sok a p r ó a sz. Gellért háta megé kerül.

Mit, ha... ah! szent Zsófia! mi is lenne így tovább?! Ah, Jellachich, Heynau, Windischgratz és sz. Padua! Ah! forradalom!!! Igen forradalom, még pedig snellszieder mellett.

Halljuk hát mit mond a bolondító csalmatok, Bucsánszky a kiadó.

Az okos bolond úgy szörmentében igyekszik bebizonyítani hogy: (jól vigyazz!) ha nem fogadunk szót a Reichsrathnak és nem adjuk meg szó nélkül a 38% rebakhot: hát akkor akasszuk a falra a juh nyíró, az ekét, a gözceplőt és pakkoljuk ki Palesztinában, (Lauda Sion Salvatore!) mert nicsen itt többé számunkra hely... verjen sors kezé... itt csak halnod kell!

Hapezi! be nagy profetai mondás!

Csak lassan a kopogó testtel redivivus Bucsánszky! arultál te mellesleg szent képeket is. Nepomuki sz. Jánosra mondom, hogy nincs igaz-ágod.

Édes utyámfia az urban! Hát há nektek is jut a sok jóból! nem Döblingben terem a bolond gomba és a sok eszmadia? Igazán megdöbentő, hogy labra kapott a döblingi cipő. Be bolond egy világot élünk, ha a báiban is r e g a t t á n versenyezzünk!

A czitrom és narancs talán azért vámentes és azt csak azért élvezzük oly olesón, mert kedveljük az olaszt; kivált Luccheni-t, Mazzini-t, Orsini és a többi e n n i e s i n n i való lazaront.

Persze a mi lisztünk is csak azért oly kereset, mert vitéz kötésen pittlizzuk a külföldieket; talán a szép szmünkért rendelik gőzmalmainkból s finom örleményeket? Mily kedves is az a röpke rüfke agentura?! kár azt a bölcseséget úgy vesztegetni.

Édes Lojzi atyámfia! ne légy már oly döblingi eszmadia!

Talán a tengeri selyem üstökekből készült majd a brünni posztó, vagy árvalányhajból a rumburgi vaszon? Miféle via a várod az anyago, ha még a szomszéd is oly messze esik tőled?

Termeszteleni és gyártani is egyuttal a Lajthán innen az a dynastiára veszedemes; a jó munka-felosztás lekszik a szíven. Most is konarkodnak az érdélyi szaszok (a fel ementáliak) és készítik nyakra-főre a disznói és Banffy posztót; a szepességi Landesverrätterek a Münich csalán vasznat. Havasi gyolcs, sze b vaszon mind versenyez, csak a kosárfonásra van patentünk, de csak a szüzdőre, meg a tél pihenőre. Hej! milyen világ is lesz, ha majd úgy lesz, a hogy soha sem lesz?!

Az ökor ha Bécsbe megyen mint miniszter elnök tér vissza; míg a bécsi Wolfok, Fuchsok, Bärentreterek nálunk magyar Übrrerterek lesznek, a bécsi Reichsrath-prident csak döblingi eszmadiaiból lesz. — Thun, mikor lesz oppor un?!

Édes jó magyarom vigyazz! Jól fontold meg, mert e'hamarkodásod követendi gyász! Itt az idő, most vagy soha!

Ne áruljunk egy gyékenyen mint Péter és Pál a »fülemle« füttyben, mert ha a fütty tulajdonjoga perre kerülne, akkor is csak a t a l l e r d ö n t e n e.

Férfi légy az egyszer és ne hitvány bab, mit kény és kedv szerint lök az osztrák idebb-odabb!

Hat férfi az olyan, ki feleségétől vissza koldulja kere-ménye filléreit?

Ur az olyan, ki mi dig a más pénzét olvassa és soha nicsen a T á r e z á j á b a n ? — Es :

Ország az olyan, mely az oktrojalt terhei mellett még másnak engedi bányaszniok kincseit; adó-sarczból élőködik: nem ren-

delkézik ön á l l ó bankkal, ha az Isten adta neki adta hozzá az alapját? — Bankjai mind osztrák kézben vannak és a kisebb pénzintézetek vajmi édes keveset visszazívának abból, mit mi oly könnyelműen századok óta löktünk a Dsnaidak hordójába.

Es a vám?!! Há van bank a többit ne is keresd... hadi beszéljenek.

KÖZGAZDASÁG. Sertésvásár.

okt. 24.
Kőbányai sertés piac. Szerbiai nehéz páronkint 320 kilogrammon felüli párja 54—55 krajczárig, közép (pkint 251—53 — kilogramm sulyban) 55—56 krajczár Könyű (páronkint 240 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajc árig.

Sertéslétszám: 1898. évi okt. 22-en volt készlet 42.237 darab, 1898 okt hónap 23-án felhajtott 1423 drb, 1898 okt hónap 23-ik napján elszállított 1142 darab 1898 okt. hó 24-ik napjára maradt készlet ben 42.516 darab. — A hizott sertés üzlet-irányzata lanyha.

Budapesti gabonatözsde

okt. 24.
készaruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

B u z s a	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg
Bánsági ó	76	—	80	00.0—00.50
> >	77	—	81	00.00—00.00
> >	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	9.65—9.70	—	10.20—10.35
> >	76	9.80—9.20	80	—
> >	77	9.90—9.95	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	10.05—9.50	82	10.35—10.30
> >	79	9.85—9.75	—	—
> >	79	10—9.75	80	—
Fehérmezeyi ó	76	9.80—9.90	81	10.30—10.35
> >	78	9.90—10.00	82	—
> >	79	9.50—9.60	—	—
Bácskai ó	76	9.65—9.65	80	00.00—00.00
> >	77	9.75—9.85	81	0000—00—
> >	78	—	82	00.00—00—
Észak magy	79	—	80	—
>	78	—	81	—
>	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Csész elsőrendű új	70—72	7.75—7.85
> m. másodikrendű	—	7.65—7.75
Árpa takarmánynak	60—62	5.75—6.15
> égetni való	62—64	6.25—6.80
> serfőzdei	64—66	7.30—8.20
Zab — — — — új	39—41	5.40—5.70
Tengeri bánsági — új	—	5.30—5.35
> más nemű	—	12.—12.75
Repcze bánsági	—	—

A báttaszéki—bajai vasutj hid ügyében mintegy 100 tagból álló küldöttség érkezett a fővárosba, hogy ma d e. a keresk. miniszternél kihallgatásra jelentkezzenek. A küldöttséget, amely Baja, Szeged, Szabadka, Bacs-Almás, Pécs, Bonyhad, Báttaszék és H. M. Váshely városok küldötteiből és részint orsz. képviselőkből áll, id. Perczel Miklós főbírtokos vezeti a miniszterhez, hogy benyujtsa a vasuti hid terveit és sürgesse a hid építésének mielőbb való megkezdését.

A hónapos szamócska. A konyhakert legjobb és leghaladatosabb gyümölcse a hónapos szamócska, mely maj. végétől nov. végéig folyton kellemes ízű, az eredeti szamócskához hasonló sőt még jobb gyümölcsessel rendelkezik. Van fehér és piros bogyó, kuszo és indák nélküli; minden faj jó és hasznos. Ültetése legalkalmasabb ősszel vagy márc. végétől apr. végéig. Az indák nélküli szamócska szegely gyanant is.

Hogy szép gyümölcsre számíthassunk, az ültetés előtt jól trágyázni kell marhatrágyával és az ültetést csak 3 éven keresztül egy es ugyanazon helyen hagyjuk, aztán más helyre átültetjük.

A kezelés csak abból áll, hogy a tenyésztest tisztáru tartjuk, a földet néha lazítjuk és trágyázzuk. A legjobb fajokat Mühle Vilmos, kertészeti cég, Temesvárt, szállítja.

CSARNOK.

Képzeld el a többit.

(Jean de la Bréte.)

Francziából fordította: **dr. Kósa Zsigmondné**
Folytatás.

Leültem, elmerengtem, hagytam ez ismeretlen érzést kedélyemen atviharzani. Én balga.

— Menjünk reggelizni Ilona!

E közönséges szavak hiába hangzottak fülemben, fel nem fogtam értelmüket. Gyámom türelmetlenül ismétlé:

— Jöjj hát gyermekek! már egy óra elmúlt!

— Ó szegény hellenjeim — sóhajtam felkelve, mert e perczen ismét Hellas napfényes ége alatt képzeltem magam.

— Mit akarsz görögjeiddel, hogy mindig őket emlegeted?

— Mert nagy eszmékkel jóllaktak volna reggei helyett. Oh ha ezt egy ó hellen látna, minő mese, vagy idyll, sőt epos születne e magasztos természet iáttára!

— Jobb szeretek eszmék helyett egy egy beafsteakat és azt hiszem, Hanvec is osztja nezetem? Nemde? Jerünk gyorsan!

— Visszajövünk azután kisasszony — vigasztalt Hanvec kapitány, mint aki a ki-egyezések barátja. Nagyon szép hely ez itt, mennyi hó van arra. Majd megkérdem, nincse-düvöd az erdőben, hátna medvére vadászhatnék!

Anint így rajongott, nekem a trónpre- tendens kínai utazása jutott eszembe. A szerencsétlen udvarolni akar egy ifjú hölgynek. Oh nagyság, mily szép a tenger és mennyi víz — tömérdek víz! — Ez emlékezés nagyon kellemesen hatott reám.

Mikor reggeliztem, felfedeztem, a földi ennivaló se megvetendő dolog, most vettem csak észre, hogy isteni emlékeim daczára mily éhes vagyok.

Elhatároztuk, hogy itt meghálunk, pompásnak találom, hogy élményemet a Pilátus orman irhatom le.

Minek gondolok az égre, ugyse érek el oda soha, legalább véle nem. A bölcsesség azt kívánja, hogy ragaszkodjam jobban a földhöz.

Mindenki alszik a vendéglőben; a szél sivit és füttyöl. Az elszórt fenyők között jajgat, mintha hallanám intó szavát:

— Igen te szeretsz, mert a nőnek mindig szeretnie kell. De ne képzeld, hogy Perseu-ba vagy szerelmes!

XXVII.

A torf augusztus 5-én, Ideérkezve itt találtuk a tudóst szokás szerint pongyolán öltözve, lelkileg talán jobban elbanyagolva, mint külsőleg.

M. La Platière ur ki nem állhatja, pedig nincs igaza; Különcz ő, de különczködéseiben érdekes. a művelődés fuallata nyom nélkül halad el felette, őt csak mamuthjai lelkesítik.

Bátyám mindig azon zsörtölődik, miért keresett fel bennünket, ő csak üldözést vagy izlésteleniséget lát benne, en meg gyanakszom hogy a kapitány hitta ide, mint utolsó mende- déket és utókáryáját.

Együtt reggeliztünk. A tó valami rég el- múlt episódot jutathatott eszébe. saját megbo- dogult ifjuságából, szavai legalább arra enged-

tek következtetni. Hirtelen megfogta kezem s szemrehányó hangon kezdé:

— Oh maga kedves fiatal gyermek, sze- szélye mély mint a tó, de ki tudja tán ép oly csalfa —

— Azt hittem, hamarabb megérkezik édes apám, — szólt közbe Perseus zavarában egész nekivörösödve.

— Unokanővéred visszatartott, vissza kellett vinnem az előítéletek házába; apja vagy nem tudta, vagy nem akarta a szünidők alatt magánál tartani.

— Az előítéletek háza mi az? kérdém kíváncsian.

— A kolostor — egy szegény félárva anyátlan gyermek, az apja nem törődik véle: Pedig szép fiatal leány, nagyon kedves.

— Kedélye pedig még kedvesebb, még tisztább, mint külseje. Családra otthonra volna szüksége!

Magamban elég tiszteletlenül azt gondol- lám, — hogy a kedély a szép külső nélküli nagyon keveset ért volna ez ősz tudós szemében.

— Miért nem adja férjhez — kérdezte gyámom.

— Soha! C ak egy házasságot közvetít- tettem ez életben azt is megbántam — leve hozza komolyan és az is csak egy papagály volt. E kedves, kis magános állatot úgy meg- sajnáltam, hogy társat kerestem számára.

Aztán mi történt? A nőstény megölte a hi- met. Örökre megelégettem a dolgot és szentül megfogadtam; soha se ártom magam házasság szerzésbe.

Amig így beszélt, mindig rám pislogott, mintha én is papagály volnék. aki férjem nyakát kitékrem és megharagszom, ha kiabálni mer érte.

— Mielőtt eljöttem, megnéztem azt a szegény vén leányt, a kit te protegálsz — fordult fiához — szegény soha sem fog állást kapni.

— Miért nem apám?

— Mert nagyon csunya; nagy szeren- csétlenség egy nőre nézve, ha csunya. A fer- fiak oly szemteienek, fordult hozzám.

— Igazán? kérdém.

— Szentelének! Az arcra néznek, mi- kor valaki állást kér, ez utálatos! Én részem-

ről lelkiismereti kérdésnek tartanám egy asz- szonyt a külseje után megítélni és szépsége által magam befolyásoltatni.

— Megtette érdekében a lépéseket, me- lyekre elutazásomkor kértem? kérdé a kapi- tány.

— Még nem, nem volt még rá időm. majd később. Különben se tudom, rá érek e majd;

— Az igaz egy özönvíz előtti állat sok- kal érdekesebb egy élő asszonynál, mondám ingerülten.

— Attól függ — állítja válogatja — azután...

M. La Platière ur felkelt és sétálni in- dultunk.

Ha gyámom máskor csapongó gondolai- taim menetéből kétségbeesik, minő fatylakba burkolózott volna ma, ha véletlenül szivemben olvashat? Soha ilyen tüzes, mondhatnám ör- dőgi jó kedvem nem volt.

— Folyt. köv. —

A közönség köréből. *)

A mérnöki kar figyelmébe.

A Vasuti hid a pércsi úton oly előre- haladott állapotban van, hogy rövid idő múlva a vasúton levő átjárás meg lesz szüntetve.

Az ideiglenes új ut — mint értesülünk — a deszkarakatár háta mögött fog elvezetni a Bánk-utcáig.

Mielőtt ezen utat megnyitnák, a mérnöki kar szives figyelmét arra hívjuk fel, hogy ezen utat csakis úgy lehetséges átadni a forgalom- nak, ha az előzőleg ki lenne kövezve, vagy kavicsolva, mert másképen ott minden kocsit fenn fog akadni, mihelyest az esős idő bekö- vetkezik.

Az ottani háztulajdonosok, kik e tekin- tetben panaszt emeltek, teljes felvilágosítást adhatnak, hogy most is alig lehetséges a nagy homok miatt a közlekedés, a sáros idő be- következtével pedig éppenséggel lehetetlen lesz.

Egy polgár.

* Közérdekű felszólalásokat e rovatban ingyen közlünk, de a közleményért a felelősség a beküldő- terheli. Szerk.

A leghatásosabb füvekből van készítve.

Az egyedüli gyógyszer: **reuma, podagra, köszvény és egyéb vértag fájdalmak** ellen. Az a szer már ezer és ezer — még a legkétségbeesettebb — esetben is **gyökeres gyógyulást** hozott és ezért orvosi szaktekintélyek a legnagyobbán ajánlják. —Egy nagy üveg ára
1 forint 50 kr.

1 kis üveg 80 kr.

(Utánvétellel 30 krral

drágább.) Valódi állapotban

a feltaláló és főraktárosnál

Dr. O. WALDING-nál

kapható. — Stuttgart, Gaisburgstrasse 14.

Egy kísérlet Heureka reuma elleni szeremmel felül- mul minden várakozást.

Kitünő bedörzsölésre való szer.

Ovakodjunk az utazatóktól.

Az itt felsorolt bajokban legjobban ajánlható.

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 kü- lömböző fajta és 2000 különböző szín sárnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Magyar levelezés.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben

(cs. és kir. udvari szállító).

Selyem báliszövetek 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként — saját gyaráimból —

Üzleti könyvek nagy raktára.
HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Müsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimek.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.